

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוז
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני י"א כסלו תשע"ט | דף היומי בבלי: מנחות קא.
דף היומי בהלכה: מסעיף כ"ז עד סימן של"ה סעיף ב'.
מוסר: חובת השמירה מתחילת פרק ב' עד "וזה יהיה שייך".
קנין חכמה הלימוד השבועי: חובת הלבבות שער הבחינה פ"ג 'והחכם המבין' עד פ"ד 'והשביעית'.

הדף היומי בהלכה

מלאכה 'שאינה צריכה לגופה' - המושג וההלכה

ונחלקו הראשונים בדין מלאכה זו: דעת הרמב"ם שהיא אסורה מדאורייתא; ודעת רוב הראשונים שאסורה רק מדרבנן, וכן הלכה; ומכל מקום, חמורה מלאכה שאינה צריכה לגופה משאר איסורים דרבנן.

[שו"ע שלד, כז, ומשנ"ב עה (בהרחבת המקור), פד ויפה; ביאורים ומוספים דרשו, 89 ר' 91; וראה שם רעה, 24-25]

העושה מלאכה בשבת בכונה, אך אינו עושה אותה לצורך המטרה הקבועה של אותה מלאכה, הרי זו מלאכה 'שאינה צריכה לגופה'.
ולדוגמה: אחת מל"ט מלאכות האסורות בשבת, היא מלאכת 'המכבה', והכיבוי לצורך יצירת פחם, נחשב כמלאכה 'הצריכה לגופה', אבל כיבוי אש למניעת נזק, כיבוי נר כדי להחשיך את החדר, או כיבוי אש כדי לחסוך בחומר הבעירה, וכיוצא בהם - הם מלאכה שאינה צריכה לגופה.

הדף היומי בהלכה

טלטול מוקצה ועשיית מלאכה 'שאינה צריכה לגופה' לצורך מניעת נזקי הגוף

כן, רשאי לכבותה, כיון שכיבוי זה הוא מלאכה שאינה צריכה לגופה, כנ"ל. ושלשה בני אדם נחשבים ל'רבים' לענין זה; ואף אם חשש הנזק הוא רק לאחד מתוכם, כגון בדבורה שעוקצת ומתה. אולם, במקרה של נזק ודאי, וכגון בעל חיים הרודף אחר האדם - דין היחיד כדין רבים.
[שו"ע (שח, יח ו') שלד, כז, משנ"ב פב ויפד; ביאורים ומוספים דרשו, 90]

במקרה של חשש נזקי הגוף לרבים לא אסרו חכמים טלטול מוקצה ולא מלאכה 'שאינה צריכה לגופה', אך עדיף לטלטל מוקצה מאשר לעשות מלאכה שאינה צריכה לגופה.
ולכן, לדוגמה, הרואה גחלת עץ בוערת ברחוב, במקום שבני אדם עלולים להינזק ממנה - יטלטלה למקום שאיש לא יינזק ממנה; ואם אינו יכול לעשות

הדף היומי בהלכה

חוטי חשמל גלויים ברחוב - האם מותר להתקשר לחברת החשמל?

כדי להימנע מפעולה המותרת מעיקר הדין, אך מאידך, ההתקשרות לחברת החשמל כרוכה באיסורים רבים, ובארץ ישראל - חשודים אנשי חברת החשמל היהודים לעשות מלאכות שאין הכרח לעשותן בשבת; ולכן הורה למעשה כנ"ל, שחובה לעמוד במקום ולהזהיר את הרבים מפני הסכנה.
[ביאורים ומוספים דרשו שלד, 86]

חוטי חשמל שנפלו ברחוב והם גלויים, ואין חשש סכנה בעצם הדבר, אלא רק שיגע בהם אדם מבלי משים ויסתכן - יש אומרים שאסור להתקשר לחברת החשמל על מנת שיבואו לתקנם, אלא יש לעמוד במקום עד לצאת השבת ולהזהיר את הרבים מפני הסכנה.
ויש שהסתפק בדבר, משום שיתכן שאין חובה על האדם לטרוח כל כך

כאשר נעצרה המונית ברמזור אדום הפטיר רבי שלמה זלמן ואמר - "הם לא נותנים לנו לחיות!"... "מי..?" שאל הנהג המופתע. "הרמזורים" - השיב רבינו. "אני רוצה לנסוע והם בולמים אותי"

גדול הדור מסביר לנהג מונית מדוע צריך את 'הרבנים'...

הופתע הנהג שבעתיים והגיב: "מה אתה אומר רבי?! הרי הרמזורים מצילים חיים! אלמלא הרמזורים, היתה נוצרת אנדרלמוסיה בכבישים ואנשים היו נדרסים למוות, חו"ו."

אמר לו רבי שלמה זלמן: "אני רואה שכעת אתה מבין...!" והמשיך רבי שלמה זלמן להסביר לנהג בטוב טעם ובנועם, עד כמה דרוש שיהיו בעם אנשים שיעמדו על המשמר, שיבלמו את ההתדרדרות הרוחנית, שכן בלי זה לא ישאר עם ישראל חליה. הנהג הנהג בראשו ואמר: "רבי, נצחתני...!" (חיכו ממתקים)

פעם עמדה על הפרק פרשיה של התייצבות הציבור החרדי על משמר יסודי הדת, אשר גרמה לסערה בין שומרי התורה לבין אלו שעדיין לא זכו לכך. באותה תקופה נסע רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל במונית, וכשהבין הנהג שהנוסע הינו אישיות רבנית מכובדת פנה אליו בטרוניה: "מדוע הרבנים מתקיפים כל דבר... לא נותנים לציבור אחר לחיות... יוצרים פירוד בעם...". נענה רבי שלמה זלמן ואמר שאכן מצער אותו מאד שיש פירוד בעם. כאשר נעצרה המונית ברמזור אדום הפטיר רבי שלמה זלמן ואמר - "הם לא נותנים לנו לחיות...!". "מי..?" שאל הנהג המופתע. "הרמזורים" - השיב רבי שלמה זלמן. "אני רוצה לנסוע והם בולמים אותי".

הסיפור היומי

יום אחד ראה האיש במצלמות האבטחה שבביתו שהאור בציון הק' דולק. הוא התפלא, כי למיטב ידיעתו לא היה שם באותה עת אף יהודי. הוא דפדף אחורה בצילומים ולעיניו נתגלה מחזה נורא

"הצדיקים עצמם חופפים על מקום מנוחתם בעולם הזה לשמור עליו בקדושתו" מועשה מופלא שסיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א | היא מצבת קברת רחל עד היום

והחלה להסתובב סביב אותם הגויים סחור סחור מבלי תת להם מנוח אפילו לרגע אחד. בתחילה ניסו השניים לזוז מעט ולהישאר בעמידתם, אך ללא הצלחה. בלית ברירה סגרו הטמאים את פיהם מתפילתם הטמאה ועזבו את ציון הקודש מבלי לטמאו...

ויהי לפלא, כי בחדר הפנימי אין כלל חלונות, ואף בחדר הציון החלונות נעולים מבלי אפשרות לפותחם כלל (ואפילו אם נאמר שהציפור נכנסה לפני כמה ימים ונחבאה בחדר הפנימי לצורך אותה שעה, גם כן מצינו בזה נוראות בכוחו של צדיק השומר על ציונו). לאחר מכן נראית הציפור יוצאת דרך הדלת שנשארה פתוחה, כאותו מלאך שגמר שליחותו ונסתלק לו...

(באר הפרשה וישלח תשע"ח)

שמעתי מהרב אליעזר זאקס שליט"א, מנכדי הרה"ק התפארת שלמה זי"ע, אשר נטל ע"ע לשמור משמרת הקודש בציון זקנו זי"ע, וממכון שבתו בעיר לונדון הוא מנהל ממרחק את הציון וה'הכנסת אורחים' הסמוכה לו. ביום א' דחוה"מ פסח שנת תשע"ז העל"ט, ראה האיש במצלמות האבטחה (שבביתו) כי האור דולק בציון הקודש, ויהי הדבר לפלא, כי למיטב ידיעתו לא נמצא שם בזו העת אפילו יהודי אחד. מה עשה, חיפש ודפדף במצלמות לפרק הזמן האחרון ולעיניו נתגלה מחזה נורא, איך ששני גויים נכנסים יחדיו לאוהל הקודש, וברצונם לעמוד בתפילה, אזי כדרכם של נוצרים החלו לעשות בידיהם צורת שתי וערב ה"י לצרכי תפילתם.

והנה תוך שניות ספורות יצאה ציפור מתוך החדר הפנימי שבהיכל הציון

הג"ר שרגא קאלוס שאלו, אם אקנה יין טוב ויקר לכבוד שבת קודש, האראה את הכסף בחזרה? "בוודאי" - השיב רבינו. מתי? "בו ביום!" - ענה בהחלטיות

גילויי אמונה מוחשית במחיצתו של מרן הגאון רבי חיים פנחס שיינברג זצ"ל

דבריו להלכה והתנהג כן להלכה. גם כשהיה נשאל על כך הורה שמי שאוחז בזה ומוציא את ההוצאה באמת ובתמים לצורך המצווה יכול להוציא ויראה בבירור ובחוש שלא יחסר לו משום ההוצאה על המצוה.

בין תלמידי רבינו הקרובים מתהלכים סיפורים רבים מופלאים בעניין זה, נביא אחד מהם, סיפר הג"ר שרגא קאלוס פעם כאשר רבינו הזכיר ענין זה, שאלו, אם אקנה יין טוב ויקר יחסי לכבוד שבת קודש, האראה את הכסף בחזרה? בוודאי- השיב רבינו. מתי? בו ביום, השיב רבינו. היה זה ערב שבת קודש רבי שרגא ניגש לחנות ורכש יין טוב, יקר יותר לכבוד שבת קודש, אלא שבאותו יום לא ראה את הכסף בחזרה.

לאחר חודש וחצי פגש יהודי ברחוב, אמר לו אותו יהודי יש לי חוב ישן כלפיך, לפני תקופה פגשתי את אביך בהיתי בניו יורק והוא ביקש ממני למסור לך שטר של עשרים דולר. מתי היה זה, התעניין רבי שרגא, ביום שישי ערב ש"ק פלוני... היה זה אותו יום שישי בו קנה את היין וקיבל חזרה את אותו סכום שהוציא.

"תהיה אתה מצדך מוכן ומזומן"

את אמונתו הפשוטה הצליח להעביר לשומעים שכאשר שמעו ממנו עשו וראו פלאות, סיפר אחיינו הגה"צ משה אהרן שטרן זצ"ל משגיח ישיבת קמניץ. בהיותו בחור צעיר רצה רבי משה אהרן לעלות לארץ ישראל. הוא שוחח עם רבו הגה"צ רבי שרגא פייבל מנדלוביץ זצ"ל מייסד ישיבת תורה ודעת והוא הדריכו להכין עצמו במשך שנה שלימה, לעבוד על מידותיו ולהתחזק בתורה ויראת שמים ואז כשיהיה מוכן יעלה. בתום השנה התעניין והתברר שקשה מאד לקבל אשרת כניסה לבחור צעיר ללא משפחה. אמרו לו שהוא יכול להירשם ואם יהיה מקום שיתפנה לפתע יוכל לנסוע. דבר שהיה רחוק מהמציאות. הוא הלך להתייעץ עם רבינו מה לעשות. אמר לו רבינו: עצתי אמונה היות ורצונך הוא לקיים מצוות ישוב ארץ ישראל ולהתעלות בלימוד תורה בארץ ישראל, תכין אתה מצידך כל הניירות ואת המזוודה עם החפצים כך שתהיה מוכן מצידך לנסיעה ואז הישועה תבוא.

שמע רבי משה אהרן לקול רבינו והכין עצמו לגמרי. לא חלפו יותר מכמה ימים, יום אחד התקשרו שאחד שהיה אמור לנסוע מחר, ביטל את נסיעתו ויש עבורו מקום.

(מתוך מגדלתו ומרוממתו הגר"ח פנחס שיינברג)

כי שם נגלו אליי האלקים (בראשית לה, ז)

בחור היה בישיבתו של מרן הגר"ח פ"ש שיינברג זצ"ל, שקדן מיוחד שניצל כל זמנו להתמדת התורה. יום אחד ניגש לרבינו וביקש שיתפלל על אביו שהתעוררו אצלו בעיות בריאותיות רציניות ויש חשש שיצטרך לעבור ניתוח לא פשוט. אותו בחור ציין שהדבר מעיק עליו ומטריד את מנוחתו וממילא קשה לו להמשיך בשקידתו. קם רבינו ממקומו ופתח לו את המשנה (אבות פ"ג מ"ה) "כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ" ומציין הגר"א את הגמ' (ברכות לה:): "בזמן שישראל עושין רצונו של מקום" היינו שקבלת התורה צריכה להיות דוגמת רשב"י וחבריו עליהם נאמר שקבלו על עצמם עול תורה מוחלט בכל מצב. אמר לו רבינו בהתרגשות: אם תקבל על עצמך עכשיו עול תורה, להמשיך בשקידתך בכל מצב, תראה שבעז"ה לא תהיה שום הרעה בבריאותו והוא לא ידקק לניתוח ותוסר ממך כל דאגה, וכך הווה. אומר אותו ת"ח, מלבד יסוד הדברים שמבואר במשנה ובמפרשיה, ניכר היה על רבינו שהוא חי אותם במוחש ובפשטות.

אחד בא להתייעץ אתו על בעיות שסבל מהם, רבינו ענה לו שאינו מבין כה גדול בכוחות הנפש ליעץ לו מה לעשות עם מצוקותיו, והעצה היחידה שהוא מכיר לזה כתובה בחז"ל באבות דרבי נתן. הוא ניגש לארון הוציא אבות דרבי נתן והקריא לו את דבריו (פרק כ' משנה א') "כל הנותן דברי תורה על ליבו, מבטלין ממנו הרהורי חרב, הרהורי רעב, הרהורי שטות.... הרהורי דברים בטלים, הרהורי עול בשר ודם שנאמר פיקודי ה' ישרים משמחי לב וכו' וכל שאינו נותן דברי תורה על ליבו נותנין לו הרהורי חרב הרהורי רעב הרהורי שטות וכדו'" וכשהקריא רבינו דברי חז"ל הדגיש בהדגשה והטעמה "מבטלין ממנו", "נותנין לו" אם תשקיע עצמך בלימוד, אני מבטיחה נאמנה שכל הבעיות יחלפו.

אחד נכנס והתייעץ מה לעשות בהיותו סובל מפחדים שונים וחדדות, רבינו לא חקרו, הוא שאלו מיד אם הוא משוכנע שהוא נוטל ידיים כדת וכדין והראה לו במשנה ברורה (ס"ד ס"ח) שמי שאינו נוטל ידיו כאשר צריך, מפחד ואינו יודע ממה מפחד, ברור היה לו במושכל ראשון שאם יש בעיה מקורה בשולחן ערוך.

הוצאות של מצוה

בשיטה מקובצת (ביצה טז.) כתב בשם הריטב"א על דברי הגמ' כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יו"ט וכו' שהוא הדין לכל הוצאה של מצווה, אלא נקט הני דרגילי ושכיחי. רבינו היה מביא את

"והננו לפרסם בזאת, כי כך נהגנו כאשר היינו במצוקה עם אחד הילדים, והתפללנו על ציונו של הגה"צ רמ"א פריינד זצ"ל בהר הזיתים, וב"ה זכינו ובננו שיחי' עלה על דרך המלך..."

נבחרתם לעירייה? עכשיו תקשיבו... | מתקשים בחינוך הילדים? קחו עצה! | וגם: זהירות מנוכלים!

ומאובטח עד מאוד ושיירות מצויות לשם, הן בתחבורה ציבורית והן ברכב פרטי. הגישה הקלה ביותר היא משכונת א-טור, יורדים להר הזיתים, פונים שמאלה ושם כבר יש שילוט לכיוון הקבר שלו. סימן בולט לחלקה בה הוא טמון הוא אוהל עם כיפה של האדמו"ר מקרעטשניף זצוק"ל. ניתן גם לכתוב בוויז: "קבר הרב משה אריה פריינד".

עזור ה' שיתקיים בנו לא ימושו וגו' עד עולם. בכבוד רב, משפחת ב'

למחפשי עבודה - זהירות מנוכלים

ישנה חברה שלאחרונה מפרסמת מודעות שונות על הצעות לעבודה של סוכנים, שהעבודה שלהם היא רק בקבלת שיחות לטלפון שלהם (ומציגים את עצמם כביכול כחברת שיווק של כל מיני מוצרים), ומציעים תנאי עבודה מעולים ומשכורת גבוהה במיוחד. אבל לפני שהעובדים נכנסים לעבוד בחברה הם מציבים להם תנאי, שקודם כל ישלמו לחברה סכום כסף מסוים כגון 2500 ש"ח, ואז יוכלו לעבוד בחברה, ואז משכנעים אותם לגייס כמה שיותר עוד סוכנים שגם הם ישלמו סכום כסף, ותמורת כל אחד שייגייסו יקבלו בונסים גבוהים מאוד.

לאחר שכמעט והתפתיתי להצטרף, ערכתי בירור מקיף ויסודי, והתברר שמדובר בקבוצת רמאים ונוכלים שאין מאחוריהם שום חברה אמיתית ורק מגייסים עוד ועוד סוכנים מהציבור החרדי כדי לקבל את הכסף שהסוכנים נדרשים לתת בתחילת העבודה, וכל המצטרף אליהם שם מעותיו על קרן הצבי ונותן יד להמשיך לגנוב את הציבור החרדי, ולצערנו כבר הרבה נפלו בעוקץ הנ"ל.

אפשרות סבירה, שאחרי שהנוכלות הזאת תתפרסם, הנוכלים הללו יפתחו חברה חדשה עם פרטים ותנאים קצת שונים, ולכן יש לשים לב כל אחד שנכנס לעבוד במקום מסוים, לבדוק בעצמו את כל הפרטים הקטנים ביותר בבחינת כבדהו וחדשהו.

בתקווה שלא יפלו עוד משפחות

י. כ.

(יתד נאמן יום ג' ה' בכסלו תשע"ט)

העבודה המתבקשת מעסקן ציבור

...עתה זה הזמן לפנות ולהסב את תשומת הלב של הנציגים, החדשים גם ישנים, הנכנסים לתפקידם לעשות רצון שולחם, ושל הציבור בכללותו, לעבודה קולעת אך גם נוקבת שכדאי לכל נציג חרדי באשר הוא שם, ליתן על לבו בעבודתו עם הציבור. הסיפור נלקח מספר 'חכו ממתקים' - עובדות והנהגות מהיכלו של מרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל.

אדם אחד פנה לעסקן מסוים כדי שיפעל עבורו בענין כלשהו, העסקן השיב לו שיבדוק את הענין ונקב בתאריך רחוק יחסית (כמדומה ג' שבועות), שאז יפנה אליו שוב כדי לברר מה עלה בידו. אולם, מפאת דחיפות הענין, האדם שביקש את טובת העסקן גמר בלבו לפעול לבדו בדבר, ואכן תוך זמן קצר מאוד השיג את מבוקשו.

מרן הגרש"ז שהיה מעורב קמעא בנושא הוכיח אח"כ את העסקן בחריפות ואמר לו: "אם אדם רגיל יכול לספק דבר כזה, במהירות רבה יותר, אין לך יותר זכות קיום כעסקן". ע"כ הועתק מהספר הנפלא הנ"ל.

נמצאנו למדים, שהעבודה המתבקשת מעסקן ציבור, שגם אם פועל למענה חיובי עליו, לפעול בפרק זמן מהיר, ועכ"פ זמן סביר, לצד עומק הבקשות המופנות אליו.

וכל מי שעוסקים בצ"צ ציבור באמונה הקב"ה ישלם שכרם ויזכו לכל טו"ס.

בברכה, מ. ה.

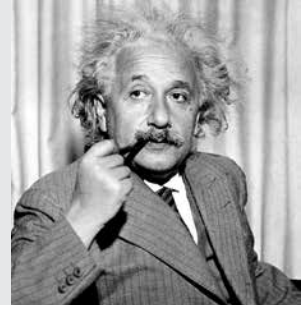
נחת מהילדים

מי מאתנו לא רוצה לראות מילדיו נחת דקדושה, שיילכו בדרכי ה' ויגדלו לתורה ויראת שמים בלי הפרעות חלילה?

שמעתי לאחרונה על סגולה בדוקה ומנוסה, ללכת להתפלל על ציונו של גאב"ד העדה החרדית ירושלים רבי משה אריה פריינד זצוק"ל, אשר עוד בחייו היה ידוע כקדוש עליון ופועל ישועות, והואיל ונלב"ע בלא ילדים ל"ע, אמר שמי שיהיו לו חס ושלוש בעיות עם חינוך ילדים שיבואו להתפלל על ציונו ובעז"ה יראו שינויים לטובה.

והננו לפרסם בזאת כי כך נהגנו כאשר היינו במצוקה עם אחד הילדים, והתפללנו על ציונו וב"ה זכינו ובננו שיחי' עלה על דרך המלך.

מקום ציונו הק' הוא על הר הזיתים, שכידוע לאחרונה המקום שמור

אינשטיין הבחין כי הכורסה שבה הוא יושב מושכת את תשומת לבם של הסטודנטים. הוא ניצל זאת ואמר להם: "מה אתם מסתכלים על הכורסה?! הרי היא צמחה בגני מעץ של כורסאות?..."

כשאיש המדע המפורסם נתן שיעור באמונה

ידי מעשה אדם?!". ואז שאל אותם: "כמה אנשים לדעתכם היו שותפים לכורסה?" והם ענו: "כ-20 איש, כל אחד בחלקו". הוא רצה לחדד את הדברים ואמר: "לא, שלושים איש". ואז בחנו יחדיו את כל חלקי הכורסה והניחו שכ-24 אנשים היו מעורבים באיזו שהיא דרך בכורסה. ואז אמר להם: "לכורסה אחת צריך 24 איש, ולעולם כל כך מופלא לא צריך כלום? הוא פשוט קם ונהיה לבד?!..."

(דבר בעתו - במדבר)

סיפר אדם שהיה נוכח בשעה שפרופסור אינשטיין שם ללעג קבוצת סטודנטים שביקרו אצלו, היה זה כאשר דיבר עימם על האמונה באלוקים, והללו הופתעו לשמוע את המדען הגדול מדבר על כך. הוא שם לב לפליאתם, ובאותה עת הבחין גם שהכורסה שעליה הוא יושב מושכת את תשומת לבם. הוא ניצל את הסיטואציה ואמר להם: "מה אתם מסתכלים על הכורסה? הרי היא צמחה בגני מעץ של כורסאות?..."

הללו היו המומים ממה ששמעו, ושאלו אותו: "הרי הכורסה עשויה על

איך ייתכן שיהיה לראובן מותר - ואף מצוה - לספר לשמעון שלוי שוטה?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

מחלוקת: "הרואה שיש לראובן שנה על שמעון, מחמת איזה דבר שעשה לו, או שדיבר כנגדו - כתב לעיל (כלל ה"ס"ג בהגה"ה) שאם מכוין להשקיט את המריבה ביניהם, מותר לו לומר לראובן ששמעון לא התכוין בכל זה להתריס כנגדו, אלא שסיבת שטותו גרמה לו זאת. ואף שמגנה בכך את שמעון, שאומר עליו דברי גנאי - מותר ואף מצוה לעשות כן, כדי להקל בכך את השנאה שבלב ראובן, ועל ידי זה תושקט המריבה ביניהם. וכתב הבא"מ"ח שם (ס"ק ז) שיש להוכיח דין זה ממה שהתירו לספר לשון הרע על בעלי המחלוקת, אם על ידי זה תושבת המחלוקת.

בסעיף הנלמד היום, כלל ח' סעיף ח' מהלכות לשון הרע - מביא ה'חפץ חיים' את הדעות הסוברות שמותר לדבר לשון הרע על בעלי מחלוקת, ומסייג את דבריהם בכמה פרטים: א' - דווקא אם על ידי כך תושבת המחלוקת, כי אנשים יראו את תרמיתם של בעלי המחלוקת ויבינו שאין הדין עימם. ב' - שהדברים שעל ידם החליט שהם 'בעלי המחלוקת' בענין הזה, ידע מעצמו ולא יסמוך בזה על שמיעה מאחרים, אם לא שנתברר לו שזו האמת. ג' - עליו לכוון לתועלת ולא מצד שנאה. ד' - אם יש לו אפשרות להשקיט את המריבה באופן אחר, אסור לו לדבר עליהם לשון הרע. בביאורים ומוספים מביאים דוגמה לסיפור לשון הרע שעשוי להשקיט